

Dünya malına bedel olan şey

Hüseyin Bey: “Hadislerde, bir kişinin imanının seninle kurtulmasının, sahralar dolusu kırmızı koyundan daha hayırlı olduğu bildirilir. Bu hadis nerede söylenmiştir? Bu hadiste geçen kırmızı koyun neye işaretler?”

Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtu Vesselâm bu mübarek sözünü Hayber Komutanı Hazret-i Ali'ye (ra) Hayber savaşı esnasında söylemiştir.

Medine'nin yaklaşık 170 kilometre kuzeybatısında bulunan ve yedi sağlam kaleyle korunan Hayber, Yahudilerin fitne merkezi halindeydi. Hayber Yahudileri burada müşriklerle birlikte hareket ediyorlar, müşrikleri ve sair Arap kabilelerini Müslümanlar aleyhine tahrik ediyorlardı.

Yirmi gün süren muhasarada Hayber'in kaleleri bir bir düştü. Yalnız bunların en sağlamı ve en müstahkemi olan Kamos kalesi düşürülemedi. Bu kaleyi Yahudilerin en savaşçı komutanı Merhab savunuyordu.

Bir gün Peygamber Efendimiz (asm): “Yarın sancağı öyle birisine vereceğim ki, Hayber'in fethi onun iki elinde gerçekleşecektir. Allah ve Resulü (asm) onu sever, o da Allah ve Resulünü (asm) sever” buyurdu.

O gece her bir mücâhid, her bir sahabe bu yüce görevin kendisine verilmesini bekledi ve umdu. Sabah olunca merak ve bekleyişleri arttı. Hazret-i Ömer (ra) daha sonra: “Kumandanlığı o günkü kadar istediğim bir gün olmamıştır” diyerek o günün heyecanını dile getirmiştir.

Mücahitlerin bekleyişleri sürerken Peygamber Efendimiz (asm): “Ali İbn-i Ebî Talib nerededir?” buyurdu.

Ashab-ı Kiram (ra): “Yâ Resûlallah! Onun iki gözü ağrıyor!” dediler.

Fakat Resul-i Ekrem Efendimiz (asm): “Onu bana gönderiniz” buyurdu.

Bunun üzerine Hazret-i Ali (ra), Seleme'nin (ra) yardımıyla Peygamber Efendimiz'in

(asm) huzuruna getirildi. Resûlullah Efendimiz (asm) Hazret-i Ali'nin (ra) gözlerine mübarek tükürüğünü koydu ve duâ buyurdu. Hazret-i Ali'nin (ra) gözleri o dakikada iyi oldu, şifa buldu.

Hazret-i Ali (ra) demiştir ki: “O günden sonra ne sıcaktan, ne soğuktan asla rahatsız olmadım!”

Peygamber Efendimiz (asm) sancak-ı şerifi Hazret-i Ali'ye (ra) teslim etti. Ona zırhlı bir gömlek giydirdi. Zülfikâr'ı da beline kendi mübarek eliyle bağladı ve şöyle ferman buyurdu: “Allah sana fetih nasip edinceye kadar çarpış! Sakın arkana dönme!”

Hazret-i Ali (ra): “Ya Resûlallah! Onlar Müslüman oluncaya kadar kendileriyle savaşağım!” dedi.

Bunun üzerine Allah Resulü (asm): “Kalelerinin yanına varıncaya kadar vakur bir şekilde ilerle. Acele etme! Sakin ol! Onları İslâma davet et. Müslüman olurlarsa, İslâmın emirlerini bildir. Ya Ali! Allah'a yemin ederim ki: Senin irşadınla tek bir kişiye Allah'ın hidayet vermesi, sana birçok kırmızı develer (bir rivayette kırmızı koyunlar) verilmesinden daha hayırlıdır” buyurdu.¹

Bazı rivayetlerde kırmızı koyun, bazı rivayetlerde kırmızı deve olarak geçen bu dünya malının, sadaka sevabı olarak, bir tek kişinin hidayetine vesile olan, onu hakka davet eden, ona yol gösteren, onun elinden tutan ve onu irşad eden kişiye verileceği bildirilmiştir.

Demek, bir kişinin de olsun kurtulmasına vesile olmak, bir kişiye olsun yol göstermek küçümsenmemeli, iman hizmetine bütün imkânlarımızı seferber etmeye devam etmeliyiz. Asrımızda bir iman bayraktarı olan Bediüzzaman Hazretleri, bundan dolayıdır ki, talebelerini şöyle uyarıyor: “Ey kardeşlerim! Dikkat ediniz: Vazifeniz kudsiyedir, hizmetiniz ulvîdir. Her bir saatiniz, bir gün ibadet hükmüne geçebilecek bir kıymettir. Biliniz ki, elinizden kaçmasın!”²

Dipnotlar:

1- Müslim, Fadâil'is-Sahabe, 34; Tecrit Terc. 10/280.

2- Mektubat, s. 414.